

Lietuvos Tūkstantmetis: prasmės ir reikšmės

Nuo „Lietuvos istorijos studijų“ redkolegijos

Lietuva mini savo Tūkstantmetį. Todėl visas žurnalo numeris yra skirtas apibendrinamiesiems straipsniams. Ir vis dėlto, regis, visuomenėje per mažai diskutuojama apie šio apvaliausio jubiliejaus prasmę. O jei diskutuojama, Lietuvos Tūkstantmečio idėja traktuojama perdėm supaprastintai (susikuklinama iki „vardo paminėjimo“) ar net antikrikščioniškai – arba tai baimė dėl kriminalo, matant tik tragišką šv. Brunono-Bonifacijaus misijos baigtį, arba „barbariškas“ pasitenkinimas „krašto apgynimu“ nuo „svetimšalių kryžiuočių“. Vienas iš mūsų redkolegijos narių prof. dr. (HP) Alfredas Bumblauskas yra ne kartą grindęs mintį, kad Tūkstantmečio idėja yra kildintina iš krikščioniškosios *Millenniumo* idėjos, savo ruožtu aptinkamos Šv. Rašte. Krikščionims

tūkstantmetis po Kristaus – tai Pasaulio teismo, kai visi bus teisiami pagal Gyvenimo knygą, laukimas. Ši idėja grindė viduramžių krikščioniškas misijas ir milenaristinių sąjūdį, kuriam tiesiogiai priklausė ir pirmasis Lietuvos misionierius šv. Brunonas-Bonifacijus. Moderniaisiais laikais krikščioniškoji Tūkstantmečio idėja buvo supasaulietinta, dažnai pritaikyta nacionalinei ideologijai formuoti. Tačiau neatsisakyta svarbiausio – apmąstyti savo šalies likimo vingius, o kartu – ateities vizijas.

Siekdami išplėsti Lietuvos Tūkstantmečio apmąstymų idėjų lauką ir spausdiname naujausią prof. dr. (HP) A. Bumblausko eseistinių tekstų, kurių inicijavo Lietuvos Respublikos užsienio reikalų ministerija.